

... alebo o povahe Božieho Kráľovstva i Neba.

**BOŽIE SLOVO:**

(Jn 6,37-38 SSV)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Jána: Ježiš povedal zástupom: *Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne. A toho, kto prichádza ku mne, neodložím, <sup>38</sup> lebo som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.* Počuli sme Božie slovo!

**ÚVAHA:**

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 36, 37, 39, 44, 45, 403)

Tak teda – *Príď Kráľovstvo Tvoje!* Ale ako príde? A odkiaľ? A ako vyzerá? A ako doň vojsť?

Jedného dňa sa Ježiša „farizeji opýtali, kedy príde Božie kráľovstvo, [a] on im povedal: *"Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať."* <sup>21</sup> Ani nepovedia: *"Aha, tu je!"* alebo: *"Tamto je!"*, lebo Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17,20-21). Youcat nám potom vysvetľuje, že toto Božie Kráľovstvo – čiže Nebo – „nie je miesto kdesi vo vesmíre“ (Youcat 52). Božie kráľovstvo „je tam, kde sa uskutočňuje Božia vôľa bez najmenšieho odporu [a] život dosiahne najvyššiu intenzitu a blaženosť“ (Youcat 52). Odráža tak slová samého Krista, ktorý doslovne hovorí o *basilei tu Theu*, čiže nie o „kráľovstve“, ale o „kralovaní“, o vládě Boha. Nehovorí o nejakom mieste, kam by sme mohli ísť, ale o *stave*, do ktorého sa môžeme dostať. Božie kráľovstvo je teda *stavom bytia, spôsobom života* – a znakom tohto stavu je, že sa v našom živote, na nás a na všetkom, naplno, dokonale, bez najmenšieho odporu a bez akýchkoľvek prekážok uskutočňuje len a jedine Božia vôľa. Prečo je to ale tak dôležité? Prečo Nebo a spása od nás vyžaduje takéto úplné a dokonalé poddanie sa, ba viac, aktívne, slobodné ale stále úplné zanechanie vlastných túžob a predstáv a stotožnenie sa s Božou vôľou úplne a vo všetkom? A prečo práve toto by malo byť Nebom, čiže našim najvyšším šťastím? Nepredstavujú si ľudia šťastie skôr opačne, ako stav, v ktorom sa deje presný opak a my si splníme *svoje vlastné* túžby, želania a predstavy?

Odpoveď nájdeme tam, kde Božie kralovanie *nie je*: tu, na zemi, vo svete, kľudne aj na Slovensku. Prečo vlastne Slovensko nie je rajom? Po materiálnej stránke sme sa nikdy nemali lepšie, všade je hojnosť, všetkého je dosť na to, aby nikto netrpel žiadnou núdzou a každý mohol žiť v hojnosti a v pohodlí. Prečo teda nie je Slovensko rajom? Niektorí povia: No, musíme pracovať, chodiť do roboty... Ale prečo by aj to nemohlo byť radosťou? Len si to predstavme: zamestnanci, ktorí sú plní radosti z toho, ako svojou prácou potešia zamestnávateľa a zákazníkov... a zamestnávateľ, ktorý plný radosti robí všetko preto, aby jeho zamestnanci boli plní radosti a šťastní... a takto robia všetci, všade, od obecného úradu cez predavačky v obchode, riaditeľa strojárni až po premiéra a prezidenta republiky. Prečo to tak nie je? Nebolo by to omnoho lepšie? Bolo, isteže bolo. Ale nie je to tak. Prečo? Lebo *my sami*, ľudia, nežijeme podľa Božej vôle. Zoberme si len Desatoro: Hovorí „Nekradni!“ – ale my, ľudia, kradneme. Hovorí „Nezávid!“ – ale my si závidíme. Hovorí „Neklam!“ – ale my sa klameme a podvádzame. Nedôverujeme si. Súperíme a zápasíme medzi sebou – a nie tak nejako pre zábavu a priateľsky, ale so zlosťou a s hnevom, so závisťou a s nenásytnosťou. Miesto raja tak žijeme v predsieni Pekla a svoj žiaľ, frustráciu a hnev utápame v bezduchom civení do televízie, v alkohole, v prázdnom zabávaní sa, ktoré má predaleko od radosti... a žiadna materiálna hojnosť na tom nijako a nič nezmení, ani keby sme zarábali stokrát viac, než zarábame! A to už ani nehovoríme o Božej vôli, zjavenej v *Evanjeliu*, kde sa hovorí, že Božie Kráľovstvo je stav, v ktorom každý miluje každého tak ako sám Boh (Jn 13,34) a každý je s radosťou (2Kor 9,7) služobníkom všetkých (Mk 10,45) a preto nikto netrpí žiadnou núdzou (Sk 4,34). Milujeme, ale sme ešte omnoho viac milovaní. Služíme, ale sme ešte omnoho viac obsluhovaní. Všetko je darom. Všetko je radosťou. A všetko v sláve Boha, ktorý hovorí, že sám bude uprostred takýchto ľudí prítomný (Mt 18,20).

To je dôvod, prečo dychtíme po *Božom kralovaní*, po *stave*, kedy sa na nás a v nás táto nádherná Božia vôľa uskutočňuje tak úplne a dokonale, ako v Nebi – ktoré práve preto blaženým Nebom je!

**1) KTO to Bohu hovorí?** Ja, človek, ktorý som spoznal a priznávam, že moje predstavy a túžby zlyhali, nefungujú, namiesto dobra plodia zlo, aj keď chcem len to najlepšie. Nedokážem urobiť život svoj ani druhých blaženým ani urobiť zo zeme raj. Som v koncoch, porazený a zlomený.

**2) KOMU hovorím?** Bohu, ktorého vôľa je tým najlepším, čo jestvuje. Nie je možné ju nijako vylepšiť, lebo je tou najlepšou a najmúdrejšou možnou. Akákoľvek zmena v Božej vôli by bola len k horšiemu. Ona je tajomstvom blaženosti, základom šťastia, kto ju žije, dosahuje plnosť veľkosti, plnosť vznešenosti, plnosť krásy, plnosť radosti, plnosť pokoja, plnosť šťastia – čiže, krátko a stručne, úplnú a dokonalú blaženosť, ten najplnší a najintenzívnejší možný život aký len je!

**3) ČO Bohu hovorím?** Že sa preto slobodne a dobrovoľne zriekam „svojej vôle“ – čiže všetkých svojich doterajších predstáv o tom, čo je dobré a čo zlé, predstáv o tom, ako by mal môj život, život mojej rodiny, svet, ľudia vyzeráť, všetkých svojich doterajších túžob, úplne všetkého – tak, ako hovorí mystik majster Eckhart: „*skutočné obrátenie spočíva v tom, že už sami nechceme vôbec nič.*“ No a namiesto toho túžim poznať a stále dokonalejšie poznať predstavy a názory Boha, poznať Jeho vôľu a slobodne si ju voliť, milovať ju, stotožniť sa s ňou úplne a vo všetkom bez výnimky tak, že mi bude akoby moja vlastná – podľa slov sv. Terézie z Lisieux: „*ja si vyberiem všetko, čo ty chceš*“ a podľa slov sv. biskupa Klementa Alexandrijského: „*Človek sa stáva Bohom, pretože miluje všetko to, čo miluje Boh*“ – aby sa tak stala mojou radosťou a ja tak vstúpil do Kráľovstva Boha!

**ROZJÍMANIE:**
**1.: UVAŽOVANIE:**

- Žijem Božiu vôľu? Alebo svoju?

Božia vôľa sa nám ľudom zjavuje v akoby troch etapách:

PÍSMO SVÄTÉ, ktoré je všeobecným vyjadrením Božej vôle pre všetkých ľudí všetkých čias a všetkých národov.

UČITEĽSKÝ ÚRAD CIRKVI, ktorý ju konkretizuje napríklad na nás laikov (*Christifideles laici*), žijúcich v rodinách (*Familiars consortio, Amoris letitia*) v Európe (*Ecclesia in Europa*) na počiatku XXI. storočia (*Novo millennio ineunte*) a pod.

DUCH SVÄTÝ, ktorý svojim vedením toto všetko konkretizuje na mňa, moje spoločenstvo, tu a teraz, ako učí Katechizmus, že „*Každý má ... spolupracovať s Duchom Svätým a nasledovať jeho vnuknutia*“ (KKC 1811).

POMÔCKOU sú nám spisy a skúsenosti svätých a mystikov, ktorí toto všetko žili pred nami.

- Ako využívam tieto zdroje Božej vôle a poučenia?

- Ako pracujem na tom, aby som vymenil svoje predstavy za Božie, svoju vôľu za Božiu, svoje túžby za Božie?

- A túto výmenu – vnímam ju ako niečo dobré a skvelé, po čom dychtím? Alebo skôr ako nejakú neistú a namáhavú, ťažkú a smutnú obetu? Verím v tomto Bohu?

- Ako by vyzeral môj život, život mojej rodiny, keby sme všetci dokonale žili podľa Božej vôle? Diskutujte o tom, usilujte sa byť čo najobširnejší a najkonkrétnejší!

**2.: MEDITÁCIA:**

Predstavme si teraz pred svojim vnútorným zrakom samých seba, svoju rodinu, spoločenstvo, farnosť,... v ich plnej sláve, nádhere a kráse, ktorú by mali, ak by sa na nich úplne uskutočnila Božia vôľa. Precíťme to, uvedomte si to, hlboko, bytostne! Nachnime sa pre to, zamilujme si tento obraz, túto krásu a nádheru!

**CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:**

Denne toto cvičenie zopakujeme, vždy ráno – aby sme sa tak vnútorné nadchli a naladili pre uskutočňovanie Božej vôle v našom živote a konaní – a teda prichode Božieho Kráľovstva do nášho života, rodiny, zamestnania,...